

Муаммо

Хукимизга ҳавола этилаётган ушбу мақолада кўтарилган муаммо нарҳат Бухорода, балки бошқа вилоятларда ҳам учирайди десак, янглишмайди.

Кўна Шарк не-не буюк зотларнинг ҳайратлари бизларга ибрат учун қолдиришди. Муқаддас динимиз ҳам бундай ҳаром ишларни манъ этган.

Халовалик, поклик сари иштибоҳдан қалбда Аллоҳдан қўрқув ҳам бўлмайдди. Улар шайтон домига тушиб, дунё ва охиратларини барбод қилдилар.

ТАХРИРИЯТ.

Бўғирсоқ

Уйдан муҳбирлик идорасига қадар 4-5 чакирима бор. Эрталаб одатда пийда кетаман. Бора-боргунча уй суриб, уйлари ҳаёда пишитиб, бугунги қилинаҳаж ишлар режасини тузиб, бирор соатча йўл босаман.

Бугун ҳам пийда йўлга чикдим. 4-микрорайондаги кўп қаватли уйлар орасидан кетгандим. Қоридан келган ётган 20-22 ёшлардаги киз танишга ўхшаб кўринди. Кейда кўрганмикин эслай қолдим.

Эрталабки тетик кайфият туйғулими, хотирам панд бермади: бўғирсоқчи Гуляку бу! Асл исми Гулбаҳорими, Гулфизами, Гулнорами, ҳозир эсимда йўғу, лекин Гуля деб чакиримизга эсда қолган.

Умум ўтмай Гуля билан юзма-юз бўлдим. У менга эйтиборсиз ўтиб борарди.

— Ҳа, Гуля, бўғирсоқ сойтишгани — эрталабки хушқайфият билан унга мувожабат эрдим. У менга хайрон бўлиб тикилди, турган гапки, қайда кўрганмикин ҳам эслай олмади. Менга ўхшаган юзлаб бўғирсоқчуларни булган киз учун бу табиий ҳол эди.

Мен унга ишонмадиму олдига тоғора кўтариб келиб, савдо қилишини эслатдим.

Гапга мавзу топилди. Андак у ёл бўл экандалақиллашди.

— Менга ҳозир 200 сўм роса керак эдия, қарзга бўлсам беролмайсизми?

Ой хайри эди. Тушликда яна Гуляга ўхшаган бирон бўғирсоқчурушнинг меҳмони бўлиш ниятида эдим. Минг

Қадрият

РАЖАБ — МУБОРАК ОЙ

Доно халқимизнинг азалидан мустақил асосига эга бўлган маънавий-ахлоқий қадриятлари бор. Чунончи, эл-юрт хамиша Ражаб ойини хушнудлик билан кўтириб олиб, бу ойда хайри, савобли ишларни кўпайтиришга, ҳар турли гуноҳ ишлардан тийилишга ҳаракат қилади.

Чунки булар ҳурматли ойлардир. Аллоҳ таоло бундай демокда: "Сизлар бу ойлар ичида гуноҳ ишлар қилиб, қимсага зулм этмангизлар. Зеро, зулм қилганлар фақат ўзларига зулм қилган бўладилар".

Бу билан бошқа ойларда гуноҳ ишлар қилиш мумкин, дегани эмас. Албатта, ҳамма ойларда қилинадиган гуноҳлар ҳаромдир.

Аммо бу ойларда қилинган гуноҳлар бошқа ойларда қилинган гуноҳлардан кўра шиддатлироқ, оғирроқ. Чунки қилинган гуноҳлар билан бу ойларга ҳурматсизлик қилинмоқда.

Ичкилик ичиш ва эно қилиш ҳар қачон ва ҳар қачон ҳам худди шу жинсий мақсадда қилинса, гуноҳи янада ортиқ бўлади. Чунки бу тарзда масжидларга ҳурматсизлик қилинган бўлади.

Холбуки, масжидларга ҳурмат ярашади, одобсизлик ва ҳурматсизлик ярашмайди. Ақли бор кишилар бундан бир қанча ҳикмат чиқаришлари мумкин".

Бас, улуғ ватандошимиз Ражаб ва бошқа ойларда қилинадиган гуноҳларнинг мажидида қилинган гуноҳ ишларга қиёслаб, инсонларни поклик, азгулик ва хайрли ишларга ундамоқдалар.

Бу кўтлуг ойда икки муборақ кеча бор. Биринчиси Ражабнинг биринчи жумъа кечаси (пайшанбадан жумъага ўтар кеча) дуолар ижобат бўладиган нури тундир.

Иккинчиси Ражабнинг 27-кунига ўтар кечаси — бутун инсоният тарихида энг шарофли воқеалардан бўлиб Мейроқ кечасидир.

Бу кечани муносив-муносив амаллар ва хайрли тилаклар билан кўтириб олиш лозимлиги муътабар китобларда билдирилган.

Халқимизнинг азалий эъозларида ҳикмат бор. Мана, Ражаб оинга қурсатиладиган ҳурматнинг ҳам шунчалик маънавий-ахлоқий асослари, улмас далил-ҳужжатлари борлиги маълум бўлди.

Яратган Парвардигоримиз Ражаб ва Шайбоний билан ражаб айланган ва бизларнинг муборақ Рамазонининг "Қабир" муборақ Рамазонининг "Қабир" асарига ҳазрати Хасан(р.а.)дан нақл қилинган.

Бошқа ҳадиси шарифда ҳазрати Пайгамбаримиз бундай деганлар: "Ражаб ул ойда хасаноти — савобларни ойда қат қилади. Кимки Ражабдан бир кун рўза тутса, гўёки бир йил (нафл) рўза тутган бўлади. Кимки ундан 7 кун рўза тутса, унга дўзах ашиқлари епилади. Кимки ундан 8 кун рўза тутса, унга жаннатнинг дўзахини очилади..."

(Табаронийнинг "Қабир"ида ҳазрати Саид ибн Абу Рошиддан нақл қилинган).

Ражаб ойи кирганда ҳазрати Пайгамбаримиз бундай деб дуо қилганлар: "Аллоҳим! Ражаб ва Шайбоний билан учун муборақ кил ва бизларни Рамазонга етказ!"

(Бу ҳадиси шариф Байхакимнинг "Шубу ул-аймон" китобида ҳазрати Анас (р.а.)дан нақл қилинган).

Ражаб ойда урушлар ҳаром қилинган. Чунончи, Курбони қаримнинг "Тавба" сураси, 36-оятда Аллоҳ таоло бундай деб марҳамат қилади: "Аллоҳ осмонларни ва Ерни яратган кунда битиб-белгилаб қўйганидек, албатта, Аллоҳнинг наздида ойларнинг саногини ўн икки ойдир. Шулардан турттинчи ҳурматли (ой)дир. Мана шу ҳақ диндир (яъни, ҳақ ҳукмдир)".

Уруш ҳаром қилинган бу ҳурматли ойлар Зул-қалда,

— Кайдан биласиз, балки... — Эътироз билдирди мен. — Ишонмадингиз-а, Илхом ака? Келинг, синаш учун тўхтаймиз.

Машинамиз тўхташи билан қизлар югуриб келишди. — Қанадан? — деди жиддий тарзда Саидбурхон.

— Бор-йўғи мени сўмдан, — дейишди қизлар чучиллашиб, — жойимиз ҳам бор.

— Э, ҳайдан мошинанигиз-кита қиз кўл кўтарган экан. 22-25 ёшлардаги қизлар орқа уриндиқка чиқиб ўтиришди: "Таможнагача!"

— Пули нима бўлади? — деди шеригим қизларни сўхбатга тортиш мақсадида.

— Ҳаммадан? — деди қизлардан бири. — хоҳланг сўмда, хоҳланг турман манатида, хоҳланг рублдан, ҳатто доллар билан тўлашга ҳам қурбимиз етгади!

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан бекитиб менга қийимай турибди. Уятдан ўзимни пананга тордим.

Янағоч бемаъни чеккага имлади. Эътибор бермабман, бурчақдаги узун ўтиригиларга қўрпача солинган, ёстиғи ҳам бор экан. Опоқ чойшабларини айтмайсизми?!

Тушундим, миям яшиндай ишлади, алоҳида номернинг нархи беҳиз 1,5 минг эмас экан. Қизни етаклаб кийнайдиган хонага бошладим.

Киз хайрон эди. "Шумо импотент неми?", деди. Йўқ, дегандай қилиб боз иргадим.

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан бекитиб менга қийимай турибди. Уятдан ўзимни пананга тордим.

Янағоч бемаъни чеккага имлади. Эътибор бермабман, бурчақдаги узун ўтиригиларга қўрпача солинган, ёстиғи ҳам бор экан. Опоқ чойшабларини айтмайсизми?!

Тушундим, миям яшиндай ишлади, алоҳида номернинг нархи беҳиз 1,5 минг эмас экан. Қизни етаклаб кийнайдиган хонага бошладим.

Киз хайрон эди. "Шумо импотент неми?", деди. Йўқ, дегандай қилиб боз иргадим.

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан бекитиб менга қийимай турибди. Уятдан ўзимни пананга тордим.

Янағоч бемаъни чеккага имлади. Эътибор бермабман, бурчақдаги узун ўтиригиларга қўрпача солинган, ёстиғи ҳам бор экан. Опоқ чойшабларини айтмайсизми?!

Тушундим, миям яшиндай ишлади, алоҳида номернинг нархи беҳиз 1,5 минг эмас экан. Қизни етаклаб кийнайдиган хонага бошладим.

Киз хайрон эди. "Шумо импотент неми?", деди. Йўқ, дегандай қилиб боз иргадим.

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан бекитиб менга қийимай турибди. Уятдан ўзимни пананга тордим.

Янағоч бемаъни чеккага имлади. Эътибор бермабман, бурчақдаги узун ўтиригиларга қўрпача солинган, ёстиғи ҳам бор экан. Опоқ чойшабларини айтмайсизми?!

Тушундим, миям яшиндай ишлади, алоҳида номернинг нархи беҳиз 1,5 минг эмас экан. Қизни етаклаб кийнайдиган хонага бошладим.

Киз хайрон эди. "Шумо импотент неми?", деди. Йўқ, дегандай қилиб боз иргадим.

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан бекитиб менга қийимай турибди. Уятдан ўзимни пананга тордим.

Янағоч бемаъни чеккага имлади. Эътибор бермабман, бурчақдаги узун ўтиригиларга қўрпача солинган, ёстиғи ҳам бор экан. Опоқ чойшабларини айтмайсизми?!

Тушундим, миям яшиндай ишлади, алоҳида номернинг нархи беҳиз 1,5 минг эмас экан. Қизни етаклаб кийнайдиган хонага бошладим.

Киз хайрон эди. "Шумо импотент неми?", деди. Йўқ, дегандай қилиб боз иргадим.

— Демак, бой қизлар экансизлар-да, — сўхбатга қўшилдим мен.

— Ҳам бой, ҳам "дальнобой" — деди қизлардан новчароги шайқиллаб қулиб.

Сўхбат асосида маълум бўлдики, қизлар Олот туманидаги чекка қишлоқлардан бирида яшарканлар. Бири ҳамшира бўлиб ишлар, эрию 3 яшарли ўғли бор экан. Иккинчиси ҳали турмушга ҳам чиқмаган ва ҳеч қаерда иш-ламас экан.

Икки дугона Олот божхона мажмуида ҳориклик юк машинаси хайдовчиларини "ов"лашаркан. Рақобат қилиш экан. Бу "бозорга қўшни туманлар, ҳатто Навоий, Самарқанд вилоятларидан ҳам "ойимча"лар келишаркан. Бугун бизнинг машинадаги қизлар "жадвали" экан.

Дилором ва Фазолат (қизлар исми ўзгартирилди — И.С.) кунига 10-15 доллар эвазига юк машинасида Самарқанд, Тошкент, Қирғизистонга Қозғоғистон, Тожикистонга тоғли худудларига кетаверишаркан. Қизик, бундан — ўн кун йўқ бўлиб кетишларидан Дилоромнинг эри, Фазолатнинг онасию индаси хабардор бўлишса-да, индасмаскан. Дилором "сафар"дан келиши билан эрини ароқ билан сийларкан, сўнг "жадвал" кунига қадар алоқ-чалоқ ашдверешаркан.

Пул тамом бўлгунча, албатта. Пул тугагач, эрининг ўзи ослатаркан (тавба, минг бора

дедилар ая, — мабодо жуда яхши хордик чиқараман, десаңгиз яна минг сўм қўшақолинг. Ая негадир чап қўзларини ҳам қўшиб қўйдилар.

Кайфият эъло эди. Республика миқёсидаги тадбирлардан бирида рағбатлантуручи мукофот олган ва иш жойимдан ҳам бирдангиза иш мукофот пулини қўшиб беришган кунлар эди. 15та юзталикни кўртдай санаб бердим. Ая "6-номер", деб қўлимга қалитни тўтказдилар. Номер зўр экан. Ечинадиган хонасидан ичкарига кирдим.

Иссиқ, роса иссиқ. Катталар шириб териб қўйилган тошларга суз урдим. Иссиқ буғ лот эди баданларимга урди. Душдаги совуқ сувни ҳам очига унаётгандим, эшик "гўй" эди очилди. Во ажаб! Тушимни, ўнгимни? Сочлар тақимини ўпадиган бир нозанин кийимсиз ҳолда сийналарини қўли билан

Футбол

Хисоблаб қарасам, Азамат ҳақида 29 та мақола ёзган эканман. Мақтанчоқлик бўлмасин-у, футболчи Азаматни журналистикада дастлабкилардан бўлиб мен кашф қилганман. У ҳали Москвада мактабда ўқиб юрганида, отаси Биродар Абдураимовдан у ҳақда кўп эшитардим. "Мана қараб турасиз, ундан зўр футболчи чиқади", дерди катта Абдураимов кўзлари яшнаб. Унинг ҳикояси бўйича "Москва термасидаги ўзбек" деган мақолам назаримда 20 йиллар бурун матбуотда чиққанди. Ушунда Азамат Москва шаҳар ўқувчилари терма жамоасида ўйнади, ўзининг дастлабки ютуқлари билан мутахассислар эътиборига туша бошлаганиди. Уша мусобақалардан бирида у "девятка"га гол уради. Бундай ажойиб голни кўриб, уни Давид Кипиани таъриқлаган. Буни қарангки, Кипиани Азаматнинг энг яхши кўрган футболчиси эди. Азаматнинг ҳаётида бутдан кейин жуда кўп "олам-шуму" воқеалар юз берган, лекин ёш

ўспиринга буюк Капанининг тан беришини у ҳали-ҳануз "ҳайтидаги энг ёрқин лаҳзаларнинг бири", деб юради. Шу ҳақда эди менинг биринчи мақолам. Ва унинг ниҳоясида "У албатта бир кун келиб ўзбек футболда ўзининг ўчмас изини қолдиради", дегандим. Ҳа, у чиндан ҳам ўзбек футбол тарихидаги энг маҳоратли ўйинчилардан бири бўлиб танилди. Лекин бу осонликча бўлмади. Қувончлар-ташвишлар, ютуқлар, камчиликлар ёнма-ён келди, уни кўкларга кўтардик ҳам, кези келса ерга ҳам урдик. Хуллас, бир "юлдуз" кўриши керак бўлган ниманики бўлса, Азамат ҳаммасини кўрди. Бу даврда ўнлаб мақолаларимиз дунёга келди. Худди у сингари бу мақолалар учун биз ҳам раҳматлар эшитдик, айни пайтда айрим индорларда ҳисоб ҳам бердик, кимларнингдир газабига рўбарў келдик. Мана, ўша мақолалардан айримлари-дан парчалар келтираман.



нубий Курияга жўнаши тўғрисида айтганди. Қўтилмаганда Бангладеш... Ҳайит арасида яна кўтилмаганда унинг ўзи кириб келди. — Футбол чемпионати парчаланиб кетган, бошим қотди. "Спартак" сафида Россия биринчилигида ўйнашга ўзимни мажбурлаб турувдим, Бангладеш масаласи чиқиб қолди. Шартта рози бўлдим. Чунки, гарчи футболнинг баъ-виеси унчалик юқори бўлма-

теп", деб туриб олишди. Оёғим торتماди. Улар эса кўнмайди. Охири телдим. Дарвозабон ушлаб олди. Биринчи гал тегганимда йўналишимни билиб олган экан. Лекин негадир асло хафа бўлмадим. — Бировнинг пулини сўраш ододан эмас-ку, лекин одамларни бу шубҳасиз қизиқтиради. Агар илжи бўлса...

Абдураимовлар

Азамат ким ўзи? У чиндан ҳам зўр футболчи? Эки отасининг даврида футболчи бўлиб қолган нўноқ ўйинчи-ми? Ундай дегувчилар ҳам бор, бундай дегувчилар ҳам. Уни инсон сифатида фаришта дейиш ҳам қийин. Узага яраша "қилиқлари" етарли, бироз эркилиги ҳам бор. Ҳамма билан чиқиши кетавермайди, одам танлайди. Лекин уни ақидан билсангиз, оғир, мулоҳазали, айни пайтда табиатан ўта ноэкилгини пайкайсиз. У футбол фақат оёқ билан эмас, бош билан ўйнайлишини яхши ўқайди.

ринчи ўйинда "Янги Пахтакор" грузиялик футболчиларни қабул қилганди. "Пахтакор" шу кунга 2:1 ҳисобида ғалаба қозонганини ҳамма билади. Лекин ўйиндан олдин "Йўқ, мен бугун майдонга тушмайман", деб йилган футболчини ҳамма ҳам билмас керак. Бу — Давид Кипиани эди.

Абдураимов ҳақида сўз

Азамат тўғрисида ҳар қандай гап айлини унинг отаси Биродар (Эркин) Абдураимовга бориб тақалади. У шу пайтгача ўзбекдан чиққан энг машҳур футболчилар. Агар биз ўз истеъдодларини қад-

АБДУРАИМОВ ҲАҚИДА СЎЗ
Азамат ҳақида
Докази, кто ты есть...
30 мақола
УЙИНДАН ТАШКАРИ ХОЛАТ
СПОРТЧИЛАР НЕГА КЕТИБ ҚОЛИШМОҚДА?
"ҲАЙИТЛАБ КЕЛУВДИМ..."
АБДУРАИМОВЛАР

Демокриманки, ўша "Пахтакор"ни мамлакатимизда қаттиқ севдишарди. Хали-хали икки киши футболдан гап оқса, сўз айлини ўша йилгиларга тақалади. Шунга ҳам ўн йил бўлади. Лекин, назаримда, биз уларнинг хотирасини муносиб эъзозлай олмаймиз. Хатто "Пахтакор" командаси хотира соврини учун ҳар йили ўтказилади ра республика турнири ҳам ўз мавқеини йўқотиб қўймоқда.

Улар-ку майли, тирикларни эъзозлаш-чи? Мана Касникий ҳам ўлиб кетди. Биродар Абдураимов 50га киради. Бахоридир Иброҳимов, Тўлаған Исоқов... Уларнинг катта футбол билан хайрлашу кечаларини ўтказасак бўлмайдики? Бу шунчаки кўнглимни оғир қилди. Азаматнинг футболчи бўлиши ҳам ўз мавқеини йўқотиб қўймоқда.

Айтир гапим эса, биз эндиликда мустикаллик шарофати билан бир-биримизнинг қадрига эътибори ўрганасак, хизматларимизни, меҳнатларимизни билмас, бағрикенгликни, тоза кўнглимизни, бир-биримизга тош отишни эмас, ҳимоя қилишни, сушлини, қўллашни ўрганасак. Ҳаётда ҳам, футболда ҳам. Зеро, бизнинг ҳаётимиз қандай бўлса, футболчимиз ҳам шундай.

са-да, аввало бир ўзим кетмаётганим. Улар уч киши сўрашганди. Умрим дарба-дарликда ўтиб, энди ёлғизликка чиқолмайдиган бўлиб қолдим. Олдинги шартномалардан шунинг учун воз кечдим. Нега кўнлаб маҳоратли футболчилар чет элда ўзини кўрсатолмаслигини энди билдим. Мослашши қийин экан. Футболга эмас, об-ҳавосига, одамлари, тили, расм-русумига. Биз кўнча булар иккинчи даражали, муҳими копток тегишини билса бўлди, деб ўйлардик.

Унинг бахти ҳам, бахтсизлиги ҳам отаси — Биродар Абдураимов. Агар отаси бўлмаганда Азамат ҳам футболчи бўлмаган. Лекин отасининг Биродар Абдураимов экани унинг футболдаги бахтини кендик қилиб қояпти. У ҳамма майдонга кучли руҳий қаршилик остида тушади. "Пахтакор"да ўйнаганида отаси бош тренер эди. Жамоачилик кўзи олдида аввало ўтаси таълими "Пахтакор"да ўйнаётганлигини исбот қилиш, қолаверса отасининг ҳам мухлислар олдида ҳам олдин ерга қаратмаслик учун ҳаракат қиларди. Лекин бу чираниш ундаги иштиқадан баъзан устунлик қилар, бу унинг ўйинига таъсир этар, баъзан ақсича шийтеқ кучлилик қилиб кетар, у ўзининг ўйинига мафтун бўлиб, вази-рини йўқотар, коптокни бой бериб қўяр, бу эса мухлис-ларга шубҳасиз ёқмас, уларнинг оқидан оқиб эъзозини қотирар эди. Баъзан очкинча-сига очқўлак қилади, коптокни ўз вақтида қўлай дурсатда турган ўз шеригига ошмаридай, бу ҳам азбаройи тезроқ ўзини қуратиш илти-жидида савий-ҳаракатларидир. Бу камчиликлардан қатъи назар Азамат маҳоратли ўйинчи. Унинг ўзига хос томони — ўзига ҳослигидир.

Уйиндан ташкари ҳолат

"Ота-бола масаласига" келайлик: Азаматнинг ўйини кўнча бизга ҳам ёқмайди. Лекин жуда зехн билан кузатсангиз, унда хали икки имкониятлар етарли эканлигини сезиш мумкин. Қолаверса, у бош тренернинг ўзга бўлмас эди, бунчалик кўзга хунук кўринмасди... У шу мавсумда 8та тўп урди. Бу қандайдаси иккинчи курсатки.

"Ҳайитлаб келувдим"

Февралнинг охирида "Азамат Абдураимов яна иккита "Спартак"чи билан (Новиков, Кузнецов) Бангладешга контракт бўйича жўнаб кетди", деган хабар тарқаганда, кўплар хайрон қолди. Мен ҳам. Чунки атиги икки hafta бурун Москвага сик қотиб у билан гаплагангандим. Ушунда Азамат ё Бельгия, ё Жа-

— Биринчи ўйининг 28 февралда ўйнади. Унинг бошидаёқ биласизми, гол урмади-а... Ана қичқирқ... Сал ўтиб, жарима майдонда икки-тишди. 11 метрлик. Узинг теп, дейишди. Гол. Биринчи ўйиндаёқ иккита гол. Иккинчи бўлимда яна битта ўн бир метрлик "ишладим". Одоб юзасидан "тепнлар" десам, ҳаммаси бараварига "ўзинг

Спортчилар нега кетиб қолишмоқда?

Бир гал машҳур дарвозабон Лев Яшин билан суҳбатлашиб ўтирганимизда у Володя Федоров ва Миша Анхадия гапириб туриб, беихтиёр кўзи ўшлайиб кетди. Ринат Дасавеннинг "Ўзбек футболчи соғиндим", деган гапи мени кўп ўйлаттирди. Совет футболдаги барча рекордларни икки-уч кайтадан янгилаб чиққан Олег Блохин "Мен учун энг ҳафсли команда — "Пахтакор" деганда миғ бор ҳақ эди. — У мен, Ринат ҳам эски "Пахтакор"ни назарда тутган эди. Афсуски, улар ораимизда йўқ. Бунга ҳам, мана ун йил бўлади. Уша машҳур фожиадан сўнг, Тошкентдаги би-

Катта футболда 20 йил

Осиё ўйинлари голиби (1994 йил), Саудия Арабистони чемпиони (1995-96 йил, "Ал-Ваҳда"), Ўзбекистон чемпиони (1998 йил, "Пахтакор"), 2 карра Ўзбекистон кубоги голиби (1997 йил "Пахтакор" 1992 йил "Навбахор"), Бангладеш чемпионати кумуш медаллари совриндори (1992 йил "Мухаммадан") бу Азамат Абдураимов эришган, демак ўзбек футболга эришган ютуқларидир. Энди эса, биз, мухлислар бу футболчининг бетакорр ўйинларидан, чиройли голларидан, ажойиб финтларидан баҳраманд бўла олмаймиз. Чунки айнан бугун, соат 18.00. "Пахтакор" Марказий ўйингоҳида Азамат Абдураимовнинг "Хайрлашу учрашуви" бўлиб ўтади. Бу ўйинда 1994 йилдаги Осиё ўйинлари голиблари жамоаси ва ҳозирги "Пахтакор" стадионга тушади. Мазкур воқеага бағишланган матбуот анжуманида Азамат шунин таъкидлаб ўтдики,

томошабинлар хизматида нафақат футболчилар, балки Ўзбекистон эстрада юлдузлари ҳам бўладилар. "Сахар" гуруҳи, "Альпо" гуруҳи, "Аббос" гуруҳи Шаҳзода, Исмоил Жалилов шулар жумласидандир. Танаффус пайтида футбол мухлислари орасида ҳар хил ютуқли ўйинлар ўтказиш режалаштирилган. Шундай қилиб, ўзининг 36 ёшидан 20 йилни футболга бағишлаган ва бугун "футболдаги юришини" тугатган Азамат Абдураимов чин мухлисларини "Пахтакор" марказий ўйингоҳида кўтиб қолади. Азамат катта футбол, айнакча, футбол билан хайрлашди, деб ўйлайдиганлар аниқлашдилар. У энди ўз фаолиятини мураббий сифатида давом эттириш ниятида. Ўзбек футболчи хали Азамат Абдураимов оркали кўп ютуқларга эришди деб ишонамиз.

ҚУТЛОВ!
Қадрият замкавнинг
Эркин Сандуродов!
Сизни таваллуд айиминиз билан
Биз қалбдан мувоабқоб этамиз. Қалб-
сиздан ишларинингизга муваффақият-
лар тилаймиз.
Аллоҳдан Сизга мустаж-
кам соғинк, оилавий бахт
ва олад соғиниб,
"HURRIYAT"чилар

ФУТБОЛ "ТЎЛКИНИ"НИНГ СИРИ

Олимлар инсониятга ноаён бўлган яна бир сирни очдилар. Маълум бўлишича, стадионда томошабинлар "тўлқин" ҳосил қилиши учун улар сонин 30 нафардан кам бўлмаслиги керак экан. У ёки бу командага хайри-хоҳлик билдиришинг ушбу антиқа усули илк бор 1986 йилда Мексикада ўтган Жаҳон кубоги баҳсларида намоён бўлганди. Томошабинлар олдин-кейин кўпларини ёйиб зудликда туриб-ўтириши дастлаб шу ерда юз курсатгани



учун ҳам уни "мексикача тўлқин", дейишади. Будапешт университети тадқиқотчилари "тўлқин" ақс этган ўнлаб тасмаларни кўриб, у стадионда маълум одам тўпнамасдан аввал бошлан-маслигини кузатдилар. Кўпича у томошабинлар соқинкор, ўйин сурати ҳам пастроқ пайтда бошланаркан. "Нейчур" журналида олимларнинг таъкидлашларича, "тўлқин" одатда соат миллари йўналишида секундига 12 метр тезликда ҳаракатланаркан.

Туғу

КУЗАК, ЯПРОҚЛАРИНГ БУНЧАЛАР ЗАНГОР!

Мени тутиб қолган ям-яшил майсалар бармоқларимни куйдира бошлади, илжисиз бўғимларимни сими оғриётгани етмаганидек, эгинг куйган хиди димогимни ачита бошлади. Бу аччиқ хидни қандай сезиб қолганимга хайрон эдим. Кўзимни очишга уринмай сезиларим ҳамон буйруқбоз ақлга буйсунишга эринарди. Шу тахлит қанча вақт ётдим, билмайман. Бироқ борган сари зангори аланга бармоқларимни ялаб ўтиб қайир билаларимни куйдирав, ва теварак-атрофдан келаятган "шитир-шитир" саслардан аяллардимки, мудроқи сезилган пешма-пеш ақлга буйсунапти!

Ўхлар бир пасда қўлимни, кўзларимни куйдираётганди. Сездим, демак, қўз келибди! Салом, менинг армоним! Салом, менинг етмаганим, етолмаганим, бир кадим, қалбининг қатларига қўнган Севгим! Сени келиб-келиб баҳорлардан излаганимга ўлайми?! Уткини туйуларимни ўткинчи ашиликка белаб, бўяб-бежаб кўнгилга таскин излабман! Агар мен гумуроқ бўлмасам, сени, кўзимнинг қароги, битмас-туганмас армонимни — илк Севгимни — Ягона муҳаббатимни енгилепти елларнинг ўлигидан титроққа тушиб эланган, оқибатда бетакорр ифторларини ана шу субтисиз эпкиларга раво қўрган қўлдамдан излайманми?! Кел энди, хижроним, кўзлабаримни тўлдири, мунгли кўзла-

зор қутган?! Умидсизим, умидим фақат сендан, талпинганим фақат ўзинг, ҳазонлар фасли! Ахир инсоннинг хотирадан ўзга қандай арзирли бисоти бор. Илк муҳаббат ўтини юракка ёқиб, унга ширин-ширин ҳисларни жойлаган ва охири-оқибат гулга айланиб улгурмаган ишқ гуначсини топтаб ҳазон айланган сен эмасми? Шунинг учун ҳам ҳазонларини яхши қўраман, қў! Азобларинг, ёмғирларингнинг соғинаман, армонлар фасли! Сени нега соғинмай? Сени кўсмаслик гуноҳ эмасми?.. Биламан, энди умрбод у кўнларни орта қайтаролмайсан, лекин, лекин, сенинг ҳазин, мунгли кўшиқларинг, афтодохол турки тароватинг менга ҳамон бегубор ва бевтама севгимни эслатади, юра-



лар шу қуйи кўларимда сарғайиб қолдиб, хаёл уммонига фарк бўлаётиб мен термуглан даракларнинг дуркун барглари бир пасда зангори тус олибди, мунгайибди. Яшиллик кўзимни қўнватқанидан қафтимага олганим гирингдан ўпай, бошимни зангори япроқларингга буржай. Нега қочасан, кузагим? Ахир сенинг ёмғирли туналарингнинг соғинган мен эмасманми? Мен эмасми, ойнаб бағримни захга бериб, хору зорликда ёлғиз сени инти-

гимни тилиб, зардобидан яна ўзига малҳам қўяди... Фақат сени кутиб, сенга талпиниб, сени соғиниб яшайвераман, кузақ—менинг севги тула армоним!

Н.АСЛОН.

Ханга

У ЧИНИ ЭРИМГА УХШАРКАНСИЗ

Хотин турмада ётган эрини кўргани келибди. Суҳбат асосида дебди: — Болалар ҳам катта бўлиб қолишди. Хар хил саволлар беришарди. — Нима дейишарди, дадам қаерда дейишардими? — Отам ўмарган нарсаларини қаерга яширган? — деб сўрашарди. — "Машинамни ўғирлаган номардлар! Майли, машинага розиман. Аммо орқа ўриндикда ўтирган қизни қайтаринлар. Уни исторхат ботидаги фонтан ёнида қутаман".

Операция столида ётган беморнинг нарқоздан аввалги хотирасида чўкки соқол жароҳинг сиймоси қолди. У кўзини очганда қаршида соқоли кўксига тушган кимса турарди. — Дўхтир операция шу қадар узоқ қўзилдими? — деб сўради бемор хайратланиб. — Соқолингиз кичкина эди, кўксингизга тушиб қолибди! — Мен дўхтир эмасман. Мен Мункар Нақирман!

Бир хоним бир зиёфатда ён стода ўтирган бир кишига қараб туриб дебди: — Сиз унчини эримга жуда ўшар экансиз! — Йў-ё, сиззи ўзи, эрингиз жами нечта бўлган? — Иккита. Тўловчи: А. АБДУВАЛИ.

Эълон

Янгиўла шахридаги «Раҳматбек» хуеусий фирмаси ёпилиши муносабати билан 2002 йилнинг 18 сентябрь кунини кредитторлар йилгилини ўтказилади. Қарзи бор ташиқлот ол жасмоний шахслар Янгиўла шаҳар Чарикова кўчаси, 20-уй, 4-хона, 56-4-65 рақамли телефонга мурожаат қилишлари мумкин.

Ҳа-зул

АГАР ЁЛҒОН ГАПИСАМ...
Замонавий башорат: "Одам майингга айланмагунча қиймат бўлмайди."
Замонавий нақд: "Асад — келиннинг ясаг".
Замонавий олдирнинг дуо-си: **Олайлик, олдирмайлик!**
Замонавий қарғиш: "Илой-им участка қўрғин".
Замонавий қасам: "Агар ёлғон гапирсам, интернет урсин".
Замонавий изох: **Оппозиция — ошқонага кириш учун нават кутиб турган гуруҳ.**
Замонавий "Тановар": "Малла сочим ўсиб қошишга тушди".
Тўловчи: Абдулгани АБДУВАЛИЕВ, Наманган.

Mustaqil gazeta
HURRIYAT
Муроёси: Ўзбекистон Оммавий ахборот воситаларини демократиялаштириш ва қўллаб-қувватлаш жамғармаси
Бosh муҳаррир Амиркул КАРИМОВ
Тахрир хайлати: Турсунали АКБАРОВ (максус муҳбир), Хуршид ДУСТМУХАММАД, Азамат ЗИЁ, Абдуқаҳор ИБРОҲИМОВ, Наим КАРИМОВ, Норали ОЧИЛОВ (бosh муҳаррир ўринбосари), Исмат ХУДОЕВ (бosh муҳаррир ўринбосари), Озод ШАРАФИДДИНОВ, Раҳмон ҚУЧҚОР
Газета Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасида 165-рақам билан рўйхатга олинган. Бичими А-2.
Тахририят манзили: Тошкент шаҳри, Навоий кўчаси, 16-уй. Телефон: 144-25-06, 41-52-72.
Индекс: Якка обуначилар учун — 233 Ташкилотлар учун — 234
«Шарк» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонасида босилди. Манзил: «Буюк Турон» кўчаси, 41-уй.
Наватчи муҳаррир: Отабек ОРТИҚОВ
Топшириш вақти: — 21.00
Топшириш — 23.10
Буортма — Г - 573
Муаллиф фикри тахририят нукта назаридан фарқланмиши мумкин. Тахририятга юборилган мактуб ва мақола-ларга ёзма жавоб қайтарилмайди.
Hurriyat kompyuter markazida daryahed Toq dav tonmondan sahifalandi.